

«Θέατρον Βαριετέ»

— Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἡ «Νέ Σκηνή» ἐπανάλαβε τὰς παραστάσεις τῆς μὲ τὴν «Ἀγριόπακια» τοῦ Ἰψεν.

— Περὶ τοῦ ἔργου εἰς ἄλλην στήλην.

— Τὸν Βέρλε ὑπεδύθη ὁ Ραυτόπουλος μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας. Ὁ τόνος τῆς φωνῆς του πολὺ καλός, ἡ ἀπαγγελία του ἀφύστος, ἡ δὲ ὑποκριτικὴ δύναμις ἀρκετὰ καλῆ. Ἐν τῷ προσώπῳ του διακρίνεται ὁ ὑπουλός χαρακτήρ τοῦ γέφυρτου Βέρλε, τοῦ τσακῦν ἐν τῷ βίῳ του πράξαντος ἀνοσιουργήματα.

— Τὸν υἱὸν τοῦ Γρηγόριον ὑπεδύθη ὁ Παπαγεωργίου με ἀρκετὴν ἐπιτυχίαν. Ὁ τόνος τῆς φωνῆς του καλός ὡς καὶ ἡ ἀπαγγελία του, πλὴν τινῶν σημείων εἰς τὰ ὅποια φωνάζει ἀνευ λόγου. Ἡ ὑπόκρισις του καλῆ ἐπαίξε πολὺ φυσικὰ καὶ θὰ ἐπαίξεν ἐτι καλλίτερα, εἰάν δὲν εἶχε τὰ γένηται, τὰ ὅποια τὸν ζημιώουσι εἰς τὴν ἐκφρασίν φοβερὰ παρουσιάζεται οὕτω πάντοτε ὁ ἴδιος Παπαγεωργίου, ὅπως τὸν βλέπομεν ἐκτός τῆς σκηνῆς, οὕτω καὶ ἐπ' αὐτῆς· αὐτὸ δὲν θὰ εἶπη ἡθοποιός, οὔτε ὑπόδουςις προσώπου τινός.

— Τὸν Γέρω-Ἐκβάλ ὑπεδύθη ὁ Χρυσομέλλης μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας. Ὁ τόνος τῆς φωνῆς του πολὺ καλός, ἡ ἀπαγγελία του ἐλάθτος, ἡ δὲ ὑπόκρισις του ἔξοχος· ἐπαίξε με πολλὴν φυσικότητα καὶ τέγνην· τέλειος τύπος τοῦ ἀποστράτου Γέρω-Ἐκβάλ τοῦ κα-

ταστάντος ἀλκοολικοῦ πλέον.

— Τὸν Γιάλμαρ, υἱὸν του, ὑπεδύθη ὁ Μυράτ ἀρκετὰ καλὰ· ὁ τόνος τῆς φωνῆς του πολὺ καλός, ὡς καὶ ἡ ἀπαγγελία του. Ἡ ὑπόκρισις του καλῆ· ὅλα τὰ πλημμελοῦντα τὴν καρδίαν του πᾶθ' ἀπετυποῦντο ζωηρῶς ἐπὶ τοῦ προσώπου του. Εἶχε στιγμὰς πολλῆς ἐπιτυχίας, ἀλλὰ καὶ ὑστέρει εἰς πολλὰ μέρη παρεσύροτο καὶ ἐφώναζεν ἐκεῖ ὅπου ἐχρειάζετο ἡρεμία· αἱ σκηνικαὶ του κινήσεις κακαί, πλὴν τῶν χειρῶν του, τὰς ὅποιας ἀνοίγει πολὺ καὶ διαρκῶς. Ἡ ἐν-γένει ἐκτέλεσις του θὰ ᾤητο πολὺ καλλίτερα εἰάν τὸν ἐδοχθοῦσε κατὰ τι καὶ τὸ ἀνάστημά του.

— Τὴν σύζυγόν του Γρίνα ὑπεδύθη ἡ κ. Πασαγιάννη μετὰ θαυμαστῆς ἐπιτυχίας. Ὁ τόνος τῆς φωνῆς τῆς ἔξοχος, ἡ ἀπαγγελία τῆς ἀφύστος, ὁ χρωματισμός τῆς τέλειος· ἐπαίξε με πολλὴν φυσικότητα καὶ τέγνην· τελεία ἡ ἀπόδοσις τοῦ χαρακτήρος τῆς μὴ ἀνεπτυγμένης γυναίκος, τῆς μὴ συναισθηνομένης τὸ μέγεθος τῶν πράξεών τῆς· τελεία γυναίκα τοῦ σκητιῶ.

— Τὴν Ἐδδίγη, θυγατέρα των, ὑπεδύθη ἡ δις Ἀδριανῶ μετὰ θαυμαστῆς ἐπιτυχίας· καὶ ὁ τόνος τῆς φωνῆς τῆς καὶ ἡ ἀπαγγελία τῆς καὶ ὁ χρωματισμός τῆς ἦσαν ὅλα τέλεια, ἀφύστος ἡ ὑπόκρισις τῆς ἔξοχος· ἐπαίξε φυσικότητα καὶ μετὰ μεγάλης παιδικῆς ἀρελίας· ἐνόμιζέ τις, ὅτι τὴν ἔδλεπεν εἰς τὸ σπῆτι τῆς καὶ οὐχὶ εἰς τὴν σκηνήν· ὅλη ἐκαίνη ἡ χάρις ἡ παιδικὴ καὶ ὅλοι οἱ ἀκτισμοὶ καὶ τὰ τρεῖζιματα ποῦ διακρίνουσι ἕνα παιδάκι 14 ἐτιῶν τὰ μετέφερον ἐπὶ σκηνῆς ἡ Κοβέλη. Πολὺ μεγάλο προῶνίζεται τὸ μέλλον τῆς, εἰάν ἐξακολουθήσῃ οὕτω βαδίζουσα.

— Τὴν Κυρίαν Σέρβυ ὑπεδύθη ἡ δις Εἰμαρμένη Σανθάκη με πολλὴν ἐπιτυχίαν.

— Τὸν Ρέλλιγ, ἱατρὸν, ὑπεδύθη ὁ Ρωμάνος με μεγάλην ἐπιτυχίαν· ὁ τόνος τῆς φωνῆς του πολὺ καλός, ἡ ἀπαγγελία του ἀφύστος καὶ ἡ ὑπόκρισις του τέλεια· ἐπαίξε με πολλὴν φυσικότητα. Τέλειος τύπος Νορβηγοῦ ἱατροῦ. Ἐν μόνον παρατηροῦμεν, ὅτι πολλὰ ἐκ τῶν φράσεών του δὲν ἀκούονται διόλου, διότι τὰς λέγει πολὺ σιγὰ καὶ ταχέως.

συγκεινημένη· ἡ περούκα του ἀπαίσια· καθὲ ἄλλο παριστᾷ αὐτὴν παρὰ φαλακρόν. Ἐξ ἄλλου δὲν ἀργίζει ἡ περούκα ἀπὸ τὰς ὀφθῶς. Καὶ εἰς αὐτὴν ἐπέδρασε πολὺ τὸ φρικόν, περίεργον· καὶ... ἡ περούκα.

— Τὸν ἄλλον Κύριον ὑπεδύθη ὁ Σκελιανός· ὅλας του τὰς κινήσεις διακρίνει φοβερὰ ἐπιτηδεύσεις. Ὁ διὰ στρατιωτικῶν σχημάτων χαρισισμός τῆς κυρίας Σέρβυ ἀρεπῆς. Ἐλησμονεῖ ὅτι εὐρίσκειτο εἰς σαλῆν καὶ ἐνώπιον κυριῶν.

— Παρατηροῦμεν καὶ τὰ ἐξῆς :

— Ὅταν παίζουν τυλομῦντα καὶ μὴ γελῶν τόνος δυνατὸς, διότι οὐ μόνον διακρίτουν τὸν μετὰ τοῦ πατρός του λογομαχοῦντα Γρηγόριον, ἀλλὰ τὸν ἀναγκάζουν καὶ νὰ τοὺς ἴδῃ πρὸ τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν πρέπει νὰ τοὺς ὑποδείξῃ εἰς τὸν πατέρα του.

— Νὰ κανονισθῶσιν αἱ εἰσοδοὶ καὶ ἐξοδοὶ εἰς τὴν σκηνήν, διότι γίνονται χασιμῶδια. Πρὸς τοῦτο γρεάζεται διευθυντῆς τῆς σκηνῆς, ὁ ὅποιος νὰ παρακολουθῇ μετὰ τὸ ἔργον ἀνὰ χεῖρας τὴν παράστασιν καὶ νὰ δδηγῇ τοὺς μύστας.

— Ὅταν τελειῶνουν τὸ μέρος των οἱ μύσται νὰ μὴ κατέρχονται εἰς τὴν πλατείαν καὶ δὴ μετὰ τὰ χρώματα εἰς τὸ πρόσωπον.

— Ἡ ὀρχήστρα εἶνε πολὺ ὀλίγη· διατὶ μόνον εἶ ὄργανα :

— Κατὰ τὰ διαλείμματα ἤκουσαμεν τὸ ἐξῆς χαρακτηριστικώτατον: Κάποιος δημοσιογράφος ἔλεγεν εἰς τὸν κ. Μάρκελλον, «Εἶμαι κατενθουσιασμένος· ἡ μετὰφρασις σου εἶνε λίαν ἐπιτυχῆς· ἐγὼ ἐδιάβασα τὴν «Ἀγριόπακια» εἰς τρεῖς γλώσσας· τὴν εἰς τὴν πολὺ καλὰ καὶ ἡ γλωσσο πολὺ καλῆ καὶ ἡ ἐκτέλεσις ἔξοχος. Δυστυχῶς ὅμως δὲν θὰ δυνήθω νὰ τὰ γράψω, διότι ἡ ἐφημερίς μας διακρίεται ἐχθρικῶς μετὰ τὸν κ. Χριστομάνου!!» Ἰδοὺ πῶς γράφονται τὰ θεατρικὰ εἰς τὰς διαφόρους ἐφημερίδας μας.

— Ὁ σκηνικός διάκοσμος πλουσιώτατος ἔξοχος, ὡς καὶ αἱ ἐνδομασίαι τῶν μυστῶν.

— Τὴν Τετάρτην ἐπανελήθη ἡ «Ἀγριόπακια» μετὰ μεγαλειτέρας ἐπιτυχίας καὶ γοργότητος.

— Τὸν Μόλδιγκ ὑπεδύθη ὁ Παναγιωτοπούλος· οὔτε τόνον φωνῆς ἔχει, ἀλλ' οὔτε καὶ φωνήν, ὥστε μετὰ τὰς δύο καὶ μόνον λέξεις, τὰς ὅποιας λέγει, προκαλεῖ τὸν γέλωτα τοῦ θεατοῦ εἰς τὴν συγκινητικώτεραν τῶν σκηνῶν. Εὐτυχῶς ὁ συγγραφεὺς ἐπρονόησε περὶ τούτου καὶ διὰ τοῦ Ρέλλιγ τὸν πετᾷ ἔξω μετὰ τῆς κλωτσιᾶς ποῖν ἡ προσφάθη νὰ τελειώσῃ τὴν φράσιν τοῦ Καλὸν εἶνε καὶ νὰ πραγματοποιηθῇ τοῦτο χάριν τῆς ἁρμονίας.

— Τὸν Γκρόμπεστ, λογιστὴν, ὑπεδύθη ὁ Ροδάκης.

— Τὸν Πίτερσον, θαλαμηπόλον, ὑπεδύθη ὁ Ζήνων πολὺ καλὰ· ὀλιγωτέρα χεῖρσιν ψιμμουβίου τοῦ συνιστώμεν.

— Τὸν Γένσεν, ὑπέρτερον, ὑπεδύθη ὁ Σκίπης πολὺ καλὰ.

— Τὸν χονδρὸν Κύριον ὑπεδύθη ὁ Λέων· ἡ φωνὴ του πολὺ τραγεῖα, ἡ δὲ στάσις του ἐπιτηδευμένη. Ἐπέδρασε φαίνεται πολὺ ἡ ἰδέα τοῦ φρένου καὶ τὰ γένηται του τὰ ὅποια διαρκῶς ἐπιδιορθώνει.

Τὸν μύσται Κύριον ὑπεδύθη ὁ Πασαγιάννης με πολλὴν χάριν.

— Τὸν φαλακρόν Κύριον ὑπεδύθη ὁ Βρατσάνος· ἡ φωνὴ του ἐπιτηδευμένη καὶ...